

havde faaet af en Frøhandler, nogle af mørkeblaa og rødagtig Farve, at udmærke sig ved deres mange og store Blade, og jeg udvalgte nogle af de bedste af dem til at bære Frø. Jeg er temmelig vis paa, at man ved at sætte et Par Rødkaalshoveder og et Par almindelige Grønkaal ved Siden af hinanden til at bære Frø, kan erholde Bastarder af tilfredsstillende Egenstaber.

Franskmændene Guénon og hans Lære om Speilet.

(Efterfølgende Forhandling i den franske Nationalforsamling meddeles her Tidsskriftets Læsere, da det maa betragtes som hørende noie til Speillærens Historie.

At Forhandlingen af dette Forslag opvakte nogen Munterhed i Forsamlingen, maa tilskrives Gjenstandens Usædvanlighed paa et saadant Sted, hvorimod vi see, at man i det Hele taget veed at sætte Hr. Guénon's fortjenstfulde Opfindelse, og anseer det vigtigt for Landet, at det drager sig den til Nytte. Der yttres sig ei engang nogen Indsigelse mod Speillærens Paalidelighed og Bærd, eller imod Lovtalen over den; kun gaaer man ikke ind paa Forslagsstillerens Ønske om en national Belønning for Hr. Guénon, men derimod acquiescerer man gjerne ved Algerdyrkningensministerens Erklæring om fremdeles ved offentlig Understøttelse at sætte Hr. Guénon istand til at udbrede det rette Kjendskab til Læren i Departementerne, ligesom der tidligere var givet ham ikke ubetydelige Tilskud for at lette ham hans Undersøgelser, samt Forstusd til Trykningen af hans Bærk.

Netop dette Resultat maa være os Danske saameget mere interessant, som der ogsaa hos os er flaaet ind paa samme vistnok practisk rigtige Wei, idet der igjennem Indenrigsministeriet er tilstaaet en Sum for iaar, til derfor at lade en i Speillæren praktisk indsigtsfuld Mand — hidtilværende Meieribestyrer Bruhn — bereise Landet, for at gaae de Landmænd tilhaande med sin Veiledning, som derom maatte gjøre Begjæring; og saare mange Landmænd i Landets forskjellige Egne have med megen Paastjønneelse benyttet denne Leilighed.)

Forhandling i den franske Nationalforsamling den 25de November 1850.

(Meddeelt af Forpagter Andersen paa Gundersløvholm.)

Præsident: General Bedeau.

Afhandling om Malkekøer.

Præsidenten: Discussionen skal nu gaae over til at tage under Overveielse det af Hr. Durand-Savoyat med Flere stillede Forslag, sigtende til at tilstaae Hr. François Guénon, Forfatter til en Afhandling om Malkekøer, en livsvarig Pension, som et nationalt Erkjendtlighedsbeviis.

Hr. Salvat. Mine Herrer, jeg hører til dem, som ikke uden en dyb Bedrøvelse og en uvilkaarlig Uvillie kan høre paa den Dadel, som man fører imod vor nationale Character; ikke saaledes at min patriotiske Partisthed skulde gaae saa vidt at jeg skulde troe, at vi ere et Folk uden Feil og Ufuldkommenheder, men disse Feil ere altfor ofte en Gjenstand for uret-

færdige og lidenskabelige Angreb blandt Fremmede.
(Forskyrende private Samtaler i Salen.)

En Stemme fra Benstre: Stille, Stille.

Præsidenten: Jeg kan ikke undlade at minde Forsamlingen om, at de Sagen uvedkommende Samtaler nødvendigvis maa forlænge Discussionerne. Jeg opfordrer Forsamlingen til Stilhed.

Hr. Salvat: Jeg siger, mine Herrer, at om vi end i vore Dage ikke længer kunne dables for Letsin-
dighed, saa er der dog langt mere vægtige og habesfulde Bestyldninger, som rettes imod os, og disse Bagvasseller, som dicteres af en stinsyg Rivalisering, finde undertiden et Echo iblandt os.

En Stemme fra Centrum: Til Køerne, til Køerne. (Man leer).

Hr. Salvat: De spørger mig maastee, mine Herrer, hvilken Forbindelse der er mellem denne Tankerække og det Forslag, som jeg vil anbefale Dem. Mine Herrer, jeg maa sige dette for at forsvare mig mod en falsk Opfattelse af mine Følelser, thi den Bestyldning, som, naar den gøres af Fremmede, baade oprører og saarer mig, kan jeg ikke undlade at gøre selv. Ja jeg maa fra denne Tribune udtale en national Forfeerthed: Troer De, mine Herrer, at om en nyttig Opdagelse i Videnskaberne bliver gjort i Frankrig af en Fransmand udenfor de Lærdes Kreds, udenfor en vis officiel Verden, at da denne nyttige Opdagelse vil blive modtaget, studeret, optaget og belønnet?

Hr. Barthelemy Saint-Hilaire: Man har belønnet Hrr. Niepces og Daguerres Opdagelse.

Hr. Salvat: Det samme er ikke Tilfældet med mange andre. I Sandhed, mine Herrer, dersom Regjeringen for 15 Aar siden da den med Alvor beskæftigede sig med Agerdyrningens Fremme, havde funnet formode at der eksisterede en simpel, let og for Enhvers Fatteevne forstaaelig Maade, til at skjelne en god fra en daarlig Ko, og dersom den da havde henledet de Lærdes Opmærksomhed paa dette i sine Følger saa frugtbare Problem, og dersom en af disse ved Undersøgelser og Forskninger var naaet til at afløre denne Naturs vidunderlige Hemmelighed, da har jeg ikke nødig at sige, hvilken Gjenlyd et saadant Resultat vilde have fundet i Verden, hvormange Uresbeviisninger, hvormange Belønninger vilde ikke den lykkelige Opdagelse være bleven overøst med! Nu vel, denne Hemmelighed eksisterer virkelig, og det er en Bonde fra Libourne der har funden den og bragt den for Dagen. (Mumlen i Forsamlingen). Jeg bemærker, mine Herrer, at jeg maa være sparsom med Forsamlingens Tid.

Hr. Savatier-Laroche: Tael videre; Gjenstanden fortjener det.

Hr. Salvat: Den ubedragelige, letfattelige Maade ved Hjælp af hvilken Guénon adskiller en god Ko fra en slet, denne Maade har ofte været beskrevet, jeg vil ikke dvæle ved en ny Udvikling. Der er paa Koens Legeme visse klart isinesaldende Tegn, som sige om den er god, middel eller slet.

Taleren ender med at forlange at Hr. Guénons Ansøgning om en National-Belønning maa blive underkastet den ved Reglementet foreskrevne Prøvelse.

Hr. Amable Dubois, Ordfører. Mine Herrer, De maa tillade mig i nogle Ord at føre Spørgsmaalet tilbage til det Terrain, som det ikke burde have forladt, og at vise hvad det er Commissionen forlanger. Intet Medlem af Commissionen har erklæret sig imod Hr. Guénons Opdagelses Fortrinlighed. Læs Beretningen, og De vil finde at den fra den ene Ende til den anden er en Vortale over Opdagelsen. (Forskjellige Indsigelser). Men Forskjellen som er imellem Forslagets Stillere og os er følgende:

Forslagsstillerne forlange to Ting, at en national Belønning skal tilstaaes Hr. Guénon og paa den anden Side at Midler til at udbrede hans Methode maatte stilles til hans Raadighed. Nu vel; Commissionen forkaster Forslagets første Deel, men holder fast ved den anden. Den opfordrer udtrykkeligen Hr. Agerdyknings- og Handelsministeren til at give Hr. Guénon Midlerne ihænde til almindeligen at udbrede sin Methode, hvilket hidindtil endnu ikke har fundet Sted.

Commissionen vedbliver at troe at man maa vente indtil Opdagelsen bliver retfærdiggjort ved Erfaringen.

Hr. Hovyn Françere: Understøtter Sagen.

Hr. Dumas, Agerdyknings- og Handelsminister: Erklærer at Hr. Guénon i Aaret 1840 har modtaget 1500 Fr., i 1847 4000 Fr. (Opmærksomhed) og i 1848, da Tiderne vare blevne vanskelige, endvidere 2000 Fr. Man har slutteligen givet ham 1000 Fr. i Forskud til Trykningen af hans Bærf

paa Statens Beføstning; Manuskriptet er endnu ikke blevet indleveret.

Vi have sagt til Hr. Guénon, vedbliver Hr. Ministeren: Selv naar Deres Værk bliver trykt, selv naar man kan give det i Agerdyrkerens Hænder, da vide vi dog meget vel, at dette ikke vil være tilstrækkeligt; det vil endnu være nødvendigt, at en intelligent Mand, der er fuldkommen fortrolig med Methodoen, meddeler nøiagtige Forklaringer over denne, og ved Beviser gobtgjør dens Rigtighed, paa en saadan Maade at det kan være til Støtte for Sagen, og tjene til i Departementerne at udbrede Kundskab om, og den nøiagtige Anvendelse af samme.

Nu vel! naar Værket er trykt, naar det er offentliggjort, skulle vi sende Dem med en Gagering som Generalinspecteur over Agerdyrkingen, til alle Departementerne hvor det almindelige Departementsraad vil forlange Deres Bistand. (Flere Stemmer: Vel, vel, saaledes er det rigtigt.)

Seer De, mine Herrer, det er Spørgsmaalets nøiagtige Stilling. Jeg overlader det til Forsamlingens Skjon, hvorvidt Forslaget skal undergives noiere Dverveielse. (Meget vel, meget vel, til Afstemning.)

Hr. Hovyn Tranchere: Jeg forlanger at tilføie et Ord. (Afstemning, Afstemning.) Det er, at det fordeelagtige Forslag, som Hr. Agerdyrknings- og Handelsministeren nu har gjort, aldrig har været fremstillet paa en saa officiel og fuldstændig Maade, som nu fra Talerstolen er ffeet.